

Η καταγγελία της Χ. για τον Α. περί κακοποίησης, είχε γνωστοποιηθεί σε διάφορες συνελεύσεις του Βόλου κυρίως από το 2020 (ενώ υπήρχαν και ατομικότητες που το γνώριζαν από πιο πριν), μέσω γραπτού κειμένου καταγγελίας που στάλθηκε στην Κ.Μ. το Φεβρουάριο του 2020. Τότε, συστάθηκε συνέλευση η οποία απέτυχε στην επίλυση του ζητήματος και έτσι κρίθηκε απαραίτητη η δημιουργία μιας αμιγώς γυναικείας ομάδας πριν από σχεδόν 6 μήνες. Η ομάδα δημιουργήθηκε και με την παρότρυνση των συνελεύσεων της Α.Λ.Α. και της Κ.Μ. Αφορμή στάθηκε και η παρέμβαση των Αλληλέγγυων προς τη Χ. που έγραψαν με σπρέι κατηγορώντας για συγκάλυψη την Α.Λ.Α. και την Κ.Μ., στον πεζόδρομο της Αυτόνομης Λαϊκής Αγοράς ως απάντηση στην δημοσίευση του κειμένου της Λαϊκής που αφορούσε ατεκμηρίωτες πληροφορίες-κατηγορίες σε σχέση με τη Χ.

Η συνέλευση μας απαρτίζεται από γυναίκες διαφορετικών ηλικιών που συμμετέχουν σε διάφορες συλλογικότητες του Βόλου αλλά και ατομικότητες, με καθαρή την εικόνα του αγώνα ενάντια στην πατριαρχία, όπως και στον αγώνα ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας.

Κάποια χαρακτηριστικά της συνέλευσης συμφωνήσαμε να είναι: Η αυστηρά εσωτερική διαχείριση (κλειστός κύκλος συζητήσεων) με σκοπό την αποφυγή αναπαραγωγής κουτσομπολιών που θα δημιουργούσαν περαιτέρω σύγχυση, αλλά και την εξασφάλιση κατάλληλου περιβάλλοντος για την καταγγέλλουσα. Αποφυγή συναισθηματισμού τόσο στις συνελεύσεις μας όσο και κατά τη διάρκεια των συναντήσεων με τα εμπλεκόμενα άτομα αλλά και με τον καταγγελλόμενο και την καταγγέλλουσα. Ακολουθώντας την εξής σειρά συναντήσεων: Καταγγέλλουσα, καταγγελλόμενος, σύντροφος καταγγελλόμενου και εμπλεκόμενα άτομα, βάλουμε σε μια χρονική σειρά τα γεγονότα και αφήσαμε απ' έξω τις φήμες και τις συκοφαντίες που ανά τα χρόνια διαστρέβλωναν την αλήθεια και συνέβαλαν στην ανακρίβεια.

Αναγνωρίζουμε ότι η πατριαρχία δεν είναι κάτι που αποτινάσσει από πάνω σου μόνο επειδή βιολογικά είσαι γυναίκα. Το γεγονός ότι ανήκουμε και σε μια μονοθεματική συνέλευση γύρω από το έμφυλο δε σημαίνει ότι δεν αναγνωρίζουμε και άλλες μορφές καταπίεσης και εκμετάλλευσης είτε απορρέουν από την πατριαρχία είτε όχι. Ο αγώνας είναι πολύμορφος, πολύτροπος και πολυεπίπεδος και δεν τον διαχωρίζουμε από τον αγώνα κατά του κράτους και του κεφαλαίου. Αντιμετωπίσαμε λοιπόν μέσα από πολύωρες συζητήσεις την ανάγκη να κατανοήσουμε τις διαφορετικές οπτικές, απαιτήσεις, εμπειρίες, τα διαφορετικά αντανάκλαστα και τους διαφορετικούς χειρισμούς της κάθε μίας. Στο πλαίσιο αυτό κρίθηκε απαραίτητη η αναζήτηση κάποιων βασικών εννοιών για τη θέσπιση γενικότερων αρχών με σκοπό τη ζύμωσή μας. Προσπαθήσαμε να διατηρήσουμε μια σχετική ισορροπία μεταξύ θεωρίας και πράξης, γεγονός που συνέβαλε στη διαχείριση της διαδικασίας.

Λόγω έλλειψης βασικών αρχών αναγνωρίζουμε την αδυναμία των συνελεύσεων να διαχειριστούν ζητήματα έμφυλης βίας. Διαπιστώθηκε ότι με συστηματική αποδυνάμωση της καταγγέλλουσας, κυρίως από υποστηρίκτριες/υποστηρικτές του καταγγελλόμενου, με πρόσχημα τη διατήρηση της ενότητας του κινήματος, αναπτύχθηκε κλίμα αποποίησης ευθυνών με επιχείρημα την «πολυπλοκότητα» του ζητήματος. Απόρροια αυτής της τακτικής, αποτελεί η θελημένη ή αθέλητη, συνειδητή ή ασυνειδητή συγκάλυψη. Πιο συγκεκριμένα, στις συναντήσεις με τους εμπλεκόμενους δε διακρίναμε άμεση διάθεση κουκουλώματος της καταγγελίας καθώς οι περισσότεροι μας δήλωσαν ότι ζητούσαν από την καταγγέλλουσα να το ανοίξει στις συνελεύσεις γιατί οι ίδιοι θεωρούσαν ότι δεν μπορούσαν να την αντιπροσωπεύσουν. Αναγνωρίζουμε ότι η αδυναμία κάποιου να φανεί αντάξιος στα αιτήματα της

καταγγέλλουσας, η μη κατανόηση του τι πρέπει να κάνει, η άρνησή του να σπάσει στο ξύλο τον καταγγελλόμενο δεν αποτελεί συνειδητή διάθεση συγκάλυψης. Εκ του αποτελέσματος όμως η αδράνεια γύρω από το ζήτημα και η συνύπαρξη με τον φερόμενο ως κακοποιητή σε συνελεύσεις, δομές, εκδηλώσεις κλπ. σε ένα επίπεδο υποβάθμισης των γεγονότων δείχνει την εθελοτυφλία. Σε αυτό το σημείο γίνεται ξεκάθαρο πόσο βαθιά ριζωμένη μέσα μας είναι η ανάθεση, η απεύθυνση στον «ισχυρό» να βοηθήσει στο πρόβλημά μας, και εν τέλει η ίδια η πατριαρχία. Αυτή η ισχύς πρέπει να μεταδοθεί στο βασικό εργαλείο που έχουμε, τις πολιτικές διαδικασίες-συνελεύσεις οι οποίες χρειάζονται να ζυμωθούν γύρω από την πατριαρχία και το έμφυλο ώστε να αποφευχθεί η συντήρηση της Κουλτούρας του Βιασμού.

Όταν ξεκίνησε η διαδικασία μας, γνωρίζαμε για την καταγγελία της Χ. περί σεξουαλικής κακοποίησης, και μη κατανόησης θεμάτων αυτοδιάθεσης και συναίνεσης από τον Α. Έπειτα, μας έγινε αναφορά για παρεμβατική συμπεριφορά με σεξιστικό περιεχόμενο, το οποίο αποσύρθηκε ως καταγγελία (όπως είχε γραφτεί αρχικά στο κείμενο) καθώς η συγκεκριμένη γυναίκα το διαχειρίστηκε προσωπικά. Πριν δύο μήνες σχεδόν λάβαμε ακόμη μία γραπτή καταγγελία περί επιδεικτικής συμπεριφοράς και σεξουαλικής παρενόχλησης σε δημόσιο χώρο στα πλαίσια εκδήλωσης. Δεδομένου των καταγγελιών κατανοούμε πως ο Α. έχει εκδηλώσει παρεμβατική-κυριαρχική συμπεριφορά τόσο στην ιδιωτική του ζωή όσο και στους πολιτικούς-κινηματικούς χώρους. Επιπλέον, σε συνέλευσή μας, που καλέστηκε με σκοπό να ακούσουμε τη δική του οπτική και να κάνει κάποιες ελάχιστες παραδοχές για τις παρελθοντικές του συμπεριφορές, ο ίδιος στάθηκε ανειλικρινής, κάτι που κρίνουμε ως αντισυντροφικό χαρακτηριστικό. Ο Α. -αν και του ζητήθηκε από τη συνέλευσή μας- δεν κατέθεσε πολιτικό λόγο για να υποστηρίξει τη θέση του αλλά και για να διευκολύνει τις διαδικασίες μας ώστε να μας απαλλάξει από το να τον αντιπροσωπεύουμε. Χρησιμοποίησε ως αιτιολογία ότι η υπόθεση θα κινηθεί συλλογικά ενώ ταυτόχρονα δημιουργούσε αμφιβολίες για τις κινηματικές δράσεις της καταγγέλλουσας Χ.

Λόγω της πρόθεσης της καταγγέλλουσας Χ. για εφαρμογή αποκαταστατικής δικαιοσύνης για την προσέγγιση του ζητήματος, προσπαθήσαμε να ακολουθήσουμε αυτή τη διαδικασία. *«Όλοι οι ορισμοί όσον αφορά την αποκαταστατική δικαιοσύνη, μοιράζονται μια κοινή ηθική οπτική: ότι η δικαιοσύνη απαιτεί πολύ περισσότερα από την επιβολή των αντιποίνων στο δράστη. Έτσι, η αποκαταστατική δικαιοσύνη ξεκινά με την πεποίθηση ότι οι παραβάτες οφείλουν με κάποιο τρόπο να κάνουν καλύτερο τον κόσμο από ό,τι τον άφησαν με τις πράξεις τους εφόσον τις αναγνωρίζουν και τις παραδέχονται. Η συγκεκριμένη μορφή δικαιοσύνης παρέχει μια οικειοθελή ευκαιρία τόσο στον καταγγέλλον όσο και στον καταγγελλόμενο να αποκαταστήσουν τις σχέσεις τους, και ειδικότερα στον καταγγελλόμενο να βρει έναν τρόπο να επανορθώσει για το κακό που προκάλεσε στο άτομο.»*

Εφόσον ο Α. δεν αναγνώρισε και δεν παραδέχτηκε τις προβληματικές του συμπεριφορές στην συνέλευση που καλέστηκε, στάθηκε αδύνατο να πραγματοποιηθεί η αποκαταστατική δικαιοσύνη. Για το λόγο αυτόν, προτείνουμε την απομάκρυνση του Α. από τις κινηματικές διαδικασίες και τις δομές επ' αόριστον και έως ότου υπάρξουν οι κατάλληλες προϋποθέσεις και παραδοχές για την επιστροφή του. Παράλληλα σε αυτό το διάστημα η ομάδα μας σε συν διαμόρφωση με τις υπόλοιπες συνελεύσεις θα προετοιμάσει δράσεις και εκδηλώσεις επιμορφωτικού χαρακτήρα που θα ζητήσουμε από τον Α. να τις πλαισιώνει. Δεν επιδιώκουμε την εκδίκηση ούτε τη στοχοποίηση του Α. για όλα τα έμφυλα ζητήματα που προκύπτουν και απασχολούν τους χώρους μας. Απώτερος σκοπός είναι η ουσιαστική κατανόηση των πράξεων του που μας γνωστοποιήθηκαν, η παραδοχή τους αλλά και η μεταξύ μας

απόσταση. Στόχος μας είναι να επιτευχθεί με βέλτιστο τρόπο η επιστροφή του μέσω επιμορφωτικών διαδικασιών αλλά και η δημιουργία συλλογικής συνείδησης γύρω από το έμφυλο ζήτημα. Όσον αφορά την απασχόλησή του καταγγελλόμενου στον εργασιακό τομέα στην Α.Λ.Α. - δομή της Κ.Μ. - ο πάγκος που διατηρεί με τη σύντροφό του θα παραμείνει, καθώς εκείνη δε φέρει ευθύνη και για να μην επιβαρυνθεί περισσότερο. Για αυτό το λόγο προτείνουμε ο Α. να έρχεται το πρωί στο στήσιμο του πάγκου και το μεσημέρι για το ξεστήσιμο. Θεωρούμε ότι αυτός ο τρόπος είναι ικανός όχι μόνο για τη δικαιοσύνη αυτών που καταγγέλλουν αλλά και για τη βέλτιστη «επανένταξη» του Α. μέσω της λιγότερο δυνατής τριβής του με τα υπόλοιπα πολιτικά υποκείμενα του χώρου.

Φαίνεται ότι οι κοινωνικές σχέσεις μέσα στα κινήματα μετά από τέτοια περιστατικά, κλονίζονται. Σε συνδυασμό με τις ήδη υπάρχουσες παθογένειες του κινήματος θεωρούμε ότι οι σχέσεις είναι ήδη κλονισμένες και κρίνουμε επιτακτική ανάγκη να βελτιωθούν τα αντανακλαστικά μας ώστε να αναγνωρίζουμε, να εκθέτουμε και να αντιμετωπίζουμε άμεσα τέτοιες συμπεριφορές.

Αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς κανένας και καμία από μας δεν είναι απόλυτα απαλλαγμένος/η από πατριαρχικά στερεότυπα βαθιά ριζωμένα μέσα μας, δεν ερχόμαστε σε ρήξη με έναν φαντασιακά μεγάλο εχθρό αλλά στο εδώ και το τώρα, αλληλεπιδρούμε στις διαπροσωπικές μας σχέσεις, στις εργασίες μας, στους πολιτικούς χώρους, στις γειτονιές μας, στο δρόμο. Καταλήγουμε συχνά να μην αντιμετωπίζουμε τη διαπροσωπική βία ως πολιτικά υποκείμενα αλλά εξαρτημένοι από τις κοινωνικές μας σχέσεις εντός και εκτός του κινήματος. Κάπως έτσι συντηρείται ένα ιεραρχικό σύστημα κατάταξης, ατόμων που έχουν ενδοκοινωνική ισχύ και ατόμων που δεν έχουν. Όμως και οι δυο κατηγορίες με κάθε τρόπο αναπαράγουν την Κουλτούρα του Βιασμού. Ένα κίνημα για να είναι υγιές οφείλει πρώτα απ' όλα να εξασφαλίσει την εσωτερική του ισορροπία και να βασίζεται σε σχέσεις ισοτιμίας, αλληλεγγύης, τιμιότητας, ειλικρίνειας και εμπιστοσύνης. Είναι σημαντικό να απαλλαγούμε από τις εξουσιαστικές σχέσεις που κυβερνούν τις ζωές μας, όχι μόνο σε συλλογικό επίπεδο αλλά να επιτεθούμε στις πλευρές του εαυτού μας που συντηρούν και διαιωνίζουν το σεξισμό και την πατριαρχία.

Η πατριαρχία δεν καταπολεμάται μόνο μέσω της αντιπληροφόρησης (κείμενα, τρικάκια, σπρέι, πανό). Είναι ένας διαρκής αγώνας που απαιτεί την αυτομόρφωση, την αυτοκριτική, τη διάθεση για αυτοβελτίωση και τα αντανακλαστικά αναγνώρισης τέτοιων κατάλοιπων. Η έμφυλη βία είναι ζήτημα που θα έπρεπε να απασχολεί όλες και όλους, είναι από χιλιάδες χρόνια κρυσταλλοποιημένο φαινόμενο και η οποιαδήποτε ανάδειξη του βοηθάει στο να αντιλαμβανόμαστε ότι δεν είναι κανονικότητα.

Με την ολοκλήρωση της διαχείρισης του συγκεκριμένου θέματος η συνέλευση επιθυμεί το άνοιγμά της για όσες/όσους συντρόφισσες/συντρόφους θέλουν να συμμετάσχουν.

Πρωτοβουλία Γυναικών για τη Διαχείριση Έμφυλων Ζητημάτων

Το κείμενο συντάχθηκε από την «Πρωτοβουλία Γυναικών για τη Διαχείριση Έμφυλων Ζητημάτων» και έπειτα από δύο κεντρικές συνελεύσεις συνυπογράφουν η Λαϊκή Συνέλευση Αγίου Νεκταρίου, η Κατάληψη Ματσάγγου, ο Χώρος Κινήματων - Στέκι Μεταναστ.ρι.ών, ο Συντονισμός Συλλογικότητας Βόλου Ενάντια στη Καύση Σκουπιδιών και σύντροφοι/συντρόφισσες

Παρά την καθυστέρηση της δημοσίευσης του κειμένου, ο καταγγελλόμενος έχει απομακρυνθεί από τις συλλογικές διαδικασίες, τις δομές και τις συνελεύσεις